

ЗБІРНИК ЗАКОНОДАВСТВА
для підготовки до кваліфікаційного
оцінювання суддів місцевих
адміністративних судів

Харків
«Право»
2018

Рецензент:

І. О. Ізарова – доктор юридичних наук, доцент, доцент кафедри нотаріального та виконавчого процесу Київського національного університету імені Тараса Шевченка

Упорядники:

О. В. Панченко – Голова Харківського окружного адміністративного суду, суддя;
Д. Б. Матохнюк – суддя Вінницького апеляційного адміністративного суду, кандидат юридичних наук;
Г. В. Лебедева – суддя Миколаївського окружного адміністративного суду;
С. О. Кравцов – кандидат юридичних наук, асистент кафедри цивільного процесу Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого

Збірник законодавства для підготовки до кваліфікаційного оцінювання суддів місцевих адміністративних судів / [упоряд.: *О. В. Панченко, Д. Б. Матохнюк, Г. В. Лебедева, С. О. Кравцов*]. – Харків : Право, 2018. – 684 с.

ISBN 978-966-937-410-3

У посібнику надаються законодавчі акти регулювання податкових, виборчих правовідносин, правовідносин, що виникають із проходженням публічної служби, та інших правовідносин, які виникають під час розгляду справ у порядку адміністративного судочинства.

Для суддів місцевих адміністративних судів, апеляційних адміністративних судів та суддів Верховного Суду, юристів, викладачів вищих навчальних закладів, студентів та аспірантів.

УДК 347.962(094.9)(477)

РОЗДІЛ 1 ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ПОДАТКОВОЇ СИСТЕМИ

1. ПОДАТКОВИЙ КОДЕКС УКРАЇНИ

ПОДАТКОВИЙ КОДЕКС УКРАЇНИ

(Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2011, №13–14, №15–16, №17, ст.112)

(Із змінами, внесеними згідно із Законами
№2856-VI від 23.12.2010, ВВР, 2011, №29, ст.272
№3205-VI від 07.04.2011, ВВР, 2011, №41, ст.413
№3221-VI від 07.04.2011, ВВР, 2011, №42, ст.428
№3292-VI від 21.04.2011, ВВР, 2011, №44, ст.469
№3320-VI від 12.05.2011, ВВР, 2011, №45, ст.477
№3387-VI від 19.05.2011, ВВР, 2011, №47, ст.529
№3609-VI від 07.07.2011, ВВР, 2012, №6, ст.50
№3610-VI від 07.07.2011, ВВР, 2012, №7, ст.53
№3675-VI від 08.07.2011, ВВР, 2012, №14, ст.88
№3741-VI від 20.09.2011, ВВР, 2012, №19–20, ст.174
№4014-VI від 04.11.2011, ВВР, 2012, №24, ст.248
№4057-VI від 17.11.2011, ВВР, 2012, №27, ст.278)

(Офіційне тлумачення до Кодексу див. в Рішенні Конституційного Суду
№18-рп/2011 від 14.12.2011)

(Із змінами, внесеними згідно із Законами
№4212-VI від 22.12.2011, ВВР, 2012, №32–33, ст.413
№4220-VI від 22.12.2011, ВВР, 2012, №29, ст.345
№4235-VI від 22.12.2011, ВВР, 2012, №38, ст.456
№4238-VI від 22.12.2011, ВВР, 2012, №39, ст.460
№4268-VI від 22.12.2011, ВВР, 2012, №30, ст.356
№4279-VI від 22.12.2011, ВВР, 2012, №31, ст.389
№4453-VI від 23.02.2012, ВВР, 2012, №49, ст.559
№4652-VI від 13.04.2012, ВВР, 2013, №21, ст.208
№4661-VI від 24.04.2012, ВВР, 2013, №7, ст.64
№4677-VI від 15.05.2012, ВВР, 2013, №8, ст.71)

(Щодо визнання конституційними окремих положень див. Рішення Конституційного Суду
№13-рп/2012 від 12.06.2012)

(Із змінами, внесеними згідно із Законами
№4834-VI від 24.05.2012, ВВР, 2013, №16, ст.136
№4915-VI від 07.06.2012, ВВР, 2013, №18, ст.167
№5019-VI від 21.06.2012, ВВР, 2013, №22, ст.213
№5043-VI від 04.07.2012, ВВР, 2013, №25, ст.248
№5073-VI від 05.07.2012, ВВР, 2013, №25, ст.252
№5074-VI від 05.07.2012, ВВР, 2013, №30, ст.339
№5083-VI від 05.07.2012, ВВР, 2013, №33, ст.435
№5091-VI від 05.07.2012, ВВР, 2013, №32, ст.406
№5180-VI від 06.07.2012, ВВР, 2013, №30, ст.348)

- № 5203-VI від 06.09.2012, БВР, 2013, № 32, ст.409
№ 5211-VI від 06.09.2012, БВР, 2013, № 33, ст.438
№ 5412-VI від 02.10.2012, БВР, 2013, № 43, ст.617
№ 5413-VI від 02.10.2012, БВР, 2013, № 43, ст.618
№ 5414-VI від 02.10.2012, БВР, 2013, № 41, ст.553
№ 5471-VI від 06.11.2012, БВР, 2013, № 49, ст.686
№ 5503-VI від 20.11.2012, БВР, 2014, № 8, ст.89
№ 5515-VI від 06.12.2012, БВР, 2013, № 5–6, ст.60
№ 5519-VI від 06.12.2012, БВР, 2014, № 8, ст.91
№ 403-VII від 04.07.2013, БВР, 2014, № 20–21, ст.709
№ 404-VII від 04.07.2013, БВР, 2014, № 20–21, ст.710
№ 407-VII від 04.07.2013, БВР, 2014, № 20–21, ст.713
№ 408-VII від 04.07.2013, БВР, 2014, № 20–21, ст.714
№ 422-VII від 04.07.2013, БВР, 2014, № 20–21, ст.720
№ 427-VII від 03.09.2013, БВР, 2014, № 20–21, ст.722
№ 443-VII від 05.09.2013, БВР, 2014, № 20–21, ст.728
№ 657-VII від 24.10.2013, БВР, 2014, № 22, ст.778
№ 713-VII від 19.12.2013, БВР, 2014, № 22, ст.797
№ 719-VII від 16.01.2014, БВР, 2014, № 9, ст.93
№ 721-VII від 16.01.2014, БВР, 2014, № 22, ст.801 – втратив чинність на підставі Закону
№ 732-VII від 28.01.2014
№ 727-VII від 16.01.2014, БВР, 2014, № 22, ст.807 – втратив чинність на підставі Закону
№ 732-VII від 28.01.2014
№ 736-VII від 28.01.2014, БВР, 2014, № 22, ст.815
№ 767-VII від 23.02.2014, БВР, 2014, № 17, ст.593
№ 879-VII від 13.03.2014, БВР, 2014, № 16, ст.582
№ 1166-VII від 27.03.2014, БВР, 2014, № 20–21, ст.745
№ 1191-VII від 08.04.2014, БВР, 2014, № 23, ст.872
№ 1200-VII від 10.04.2014, БВР, 2014, № 24, ст.884
№ 1260-VII від 13.05.2014, БВР, 2014, № 27, ст.913
№ 1275-VII від 20.05.2014, БВР, 2014, № 29, ст.942
№ 1561-VII від 01.07.2014, БВР, 2014, № 34, ст.1175
№ 1588-VII від 04.07.2014, БВР, 2014, № 36, ст.1183
№ 1621-VII від 31.07.2014, БВР, 2014, № 39, ст.2006
№ 1636-VII від 12.08.2014, БВР, 2014, № 43, ст.2030
№ 1638-VII від 12.08.2014, БВР, 2014, № 40, ст.2017
№ 1654-VII від 14.08.2014, БВР, 2014, № 40, ст.2020
№ 1658-VII від 02.09.2014, БВР, 2014, № 41–42, ст.2027
№ 1668-VII від 02.09.2014, БВР, 2014, № 41–42, ст.2028
№ 1690-VII від 07.10.2014, БВР, 2014, № 48, ст.2053
№ 54-VIII від 25.12.2014, БВР, 2015, № 4, ст.16
№ 63-VIII від 25.12.2014, БВР, 2015, № 6, ст.38
№ 71-VIII від 28.12.2014, БВР, 2015, № 7–8, № 9, ст.55
№ 72-VIII від 28.12.2014, БВР, 2015, № 10, ст.56
№ 206-VIII від 13.02.2015, БВР, 2015, № 17, ст.119
№ 211-VIII від 02.03.2015, БВР, 2015, № 16, ст.115
№ 215-VIII від 02.03.2015, БВР, 2015, № 17, ст.121
№ 263-VIII від 18.03.2015, БВР, 2015, № 22, ст.149
№ 321-VIII від 09.04.2015, БВР, 2015, № 25, ст.193
№ 332-VIII від 09.04.2015, БВР, 2015, № 25, ст.197
№ 344-VIII від 21.04.2015, БВР, 2015, № 28, ст.240
№ 364-VIII від 23.04.2015, БВР, 2015, № 26, ст.222
№ 366-VIII від 23.04.2015, БВР, 2015, № 28, ст.243
№ 381-VIII від 12.05.2015, БВР, 2015, № 28, ст.247

№ 420-VIII від 14.05.2015, BBP, 2015, № 29, ст.263
№ 482-VIII від 22.05.2015, BBP, 2015, № 26, ст.225
№ 548-VIII від 18.06.2015, BBP, 2015, № 32, ст.317
№ 555-VIII від 30.06.2015, BBP, 2015, № 34, ст.334
№ 557-VIII від 30.06.2015, BBP, 2015, № 35, ст.338
№ 569-VIII від 01.07.2015, BBP, 2015, № 33, ст.327
№ 609-VIII від 15.07.2015, BBP, 2015, № 40–41, ст.380
№ 643-VIII від 16.07.2015, BBP, 2015, № 40–41, ст.381
№ 652-VIII від 17.07.2015, BBP, 2015, № 42, ст.384
№ 653-VIII від 17.07.2015, BBP, 2015, № 37–38, ст.370
№ 654-VIII від 17.07.2015, BBP, 2015, № 45, ст.398
№ 655-VIII від 17.07.2015, BBP, 2015, № 39, ст.378
№ 702-VIII від 17.09.2015, BBP, 2015, № 46, ст.427
№ 812-VIII від 24.11.2015, BBP, 2016, № 1, ст.5
№ 903-VIII від 23.12.2015, BBP, 2016, № 5, ст.48
№ 909-VIII від 24.12.2015, BBP, 2016, № 5, ст.47
№ 1084-VIII від 12.04.2016, BBP, 2016, № 22, ст.451
№ 1411-VIII від 02.06.2016, BBP, 2016, № 26, ст.520
№ 1389-VIII від 31.05.2016, BBP, 2016, № 31, ст.544
№ 1665-VIII від 06.10.2016, BBP, 2016, № 47, ст.799
№ 1667-VIII від 06.10.2016, BBP, 2016, № 49–50, ст.830
№ 1791-VIII від 20.12.2016, BBP, 2017, № 4, ст.42
№ 1795-VIII від 20.12.2016, BBP, 2017, № 4, ст.44
№ 1797-VIII від 21.12.2016, BBP, 2017, № 5–6, ст.48
№ 1910-VIII від 23.02.2017, BBP, 2017, № 14, ст.158
№ 1988-VIII від 23.03.2017, BBP, 2017, № 17, ст.214
№ 1989-VIII від 23.03.2017, BBP, 2017, № 17, ст.215
№ 2143-VIII від 13.07.2017, BBP, 2017, № 33, ст.362
№ 2146-VIII від 07.09.2017, BBP, 2017, № 38–39, ст.381
№ 2176-VIII від 07.11.2017, BBP, 2017, № 49–50, ст.437
№ 2198-VIII від 09.11.2017, BBP, 2017, № 49–50, ст.442
№ 2245-VIII від 07.12.2017, BBP, 2018, № 8, ст.46)

(Щодо визнання неконституційними окремих положень див. Рішення Конституційного Суду
№ 1-р/2018 від 27.02.2018)

(У тексті Кодексу: слова «центральный орган державної податкової служби», «центральный орган державної податкової служби України» в усіх відмінках замінено словами «центральный орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної фінансової політики» у відповідному відмінку;

слова «Міністерство фінансів України» в усіх відмінках замінено словами «центральный орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної фінансової політики» у відповідному відмінку;

слова «орган Державного казначейства України», «орган Державного казначейства» в усіх відмінках і числах замінено словами «орган, що здійснює казначейське обслуговування бюджетних коштів» у відповідному відмінку та числі;

слова «орган державної митної служби» в усіх відмінках замінено словами «митний орган» у відповідному відмінку;

слова «спеціально уповноважений центральный орган виконавчої влади в галузі митної справи» в усіх відмінках замінено словами «центральный орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері митної справи» у відповідному відмінку;

слова «центральный орган виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної економічної політики» в усіх відмінках замінено словами «центральный орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері економічного розвитку» у відповідному відмінку;

слова «центральный орган виконавчої влади з питань земельних ресурсів» у всіх відмінках і числах замінено словами «центральный орган виконавчої влади, що реалізує державну політику

у сфері земельних відносин» у відповідному відмінку і числі згідно із Законом № 5083-VI від 05.07.2012)

(У тексті Кодексу: слова «в органі державної податкової служби» в усіх відмінках і числах замінено словами «у контролюючому органі» у відповідному відмінку і числі, а слова «орган державної податкової служби, митний орган», «орган державної податкової служби», «орган податкової служби», «податковий орган», «державна податкова служба», «митний орган» в усіх відмінках і числах – словами «контролюючий орган» у відповідному відмінку і числі;

слова «центральный орган виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, та центральный орган виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику у сфері митної справи», «центральный орган виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику», «центральный орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної фінансової політики», «центральный орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері митної справи» в усіх відмінках замінено словами «центральный орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику» у відповідному відмінку;

слова «податків, зборів (обов’язкових платежів)» в усіх відмінках і числах замінено словами «податків, зборів, платежів» у відповідному відмінку і числі згідно із Законом № 404-VII від 04.07.2013)

Стаття 4. Основні засади податкового законодавства України

4.1. Податкове законодавство України ґрунтується на таких принципах:

4.1.1. загальність оподаткування – кожна особа зобов’язана сплачувати встановлені цим Кодексом, законами з питань митної справи податки та збори, платником яких вона є згідно з положеннями цього Кодексу;

4.1.2. рівність усіх платників перед законом, недопущення будь-яких проявів податкової дискримінації – забезпечення однакового підходу до всіх платників податків незалежно від соціальної, расової, національної, релігійної приналежності, форми власності юридичної особи, громадянства фізичної особи, місця походження капіталу;

4.1.3. невідворотність настання визначеної законом відповідальності у разі порушення податкового законодавства;

4.1.4. презумпція правомірності рішень платника податку в разі, якщо норма закону чи іншого нормативно-правового акта, виданого на підставі закону, або якщо норми різних законів чи різних нормативно-правових актів припускають неоднозначне (множинне) трактування прав та обов’язків платників податків або контролюючих органів, внаслідок чого є можливість прийняти рішення на користь як платника податків, так і контролюючого органу;

4.1.5. фіскальна достатність – встановлення податків та зборів з урахуванням необхідності досягнення збалансованості витрат бюджету з його надходженнями;

4.1.6. соціальна справедливість – установа податків та зборів відповідно до платоспроможності платників податків;

4.1.7. економічність оподаткування – установа податків та зборів, обсяг надходжень від сплати яких до бюджету значно перевищує витрати на їх адміністрування;

4.1.8. нейтральність оподаткування – установа податків та зборів у спосіб, який не впливає на збільшення або зменшення конкурентоздатності платника податків;

4.1.9. стабільність – зміни до будь-яких елементів податків та зборів не можуть вноситися пізніше як за шість місяців до початку нового бюджетного періоду, в якому будуть діяти нові правила та ставки. Податки та збори, їх ставки, а також податкові пільги не можуть змінюватися протягом бюджетного року;

4.1.10. рівномірність та зручність сплати – установа строків сплати податків та зборів, виходячи із необхідності забезпечення своєчасного надходження коштів до бюджетів для здійснення витрат бюджету та зручності їх сплати платниками;

4.1.11. єдиний підхід до встановлення податків та зборів – визначення на законодавчому рівні усіх обов’язкових елементів податку.

4.2. Загальнодержавні, місцеві податки та збори, справляння яких не передбачено цим Кодексом, сплаті не підлягають.

4.3. Податкові періоди та строки сплати податків та зборів встановлюються, виходячи з необхідності забезпечення своєчасного надходження коштів до бюджетів, з урахуванням зручності виконання платником податкового обов'язку та зменшення витрат на адміністрування податків та зборів.

4.4. Установлення і скасування податків та зборів, а також пільг їх платникам здійснюються відповідно до цього Кодексу Верховною Радою України, а також Верховною Радою Автономної Республіки Крим, сільськими, селищними, міськими радами та радами об'єднаних територіальних громад, що створені згідно із законом та перспективним планом формування територій громад у межах їх повноважень, визначених Конституцією України та законами України.

(Пункт 4.4 статті 4 в редакції Закону № 909-VIII від 24.12.2015)

4.5. При встановленні або розширенні існуючих податкових пільг такі пільги застосовуються з наступного бюджетного року.

(Статтю 4 доповнено пунктом 4.5 згідно із Законом № 5503-VI від 20.11.2012)

Стаття 8. Види податків та зборів

8.1. В Україні встановлюються загальнодержавні та місцеві податки та збори.

8.2. До загальнодержавних належать податки та збори, що встановлені цим Кодексом і є обов'язковими до сплати на усій території України, крім випадків, передбачених цим Кодексом.

8.3. До місцевих належать податки та збори, що встановлені відповідно до переліку і в межах граничних розмірів ставок, визначених цим Кодексом, рішеннями сільських, селищних, міських рад та рад об'єднаних територіальних громад, що створені згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, у межах їх повноважень і є обов'язковими до сплати на території відповідних територіальних громад.

(Пункт 8.3 статті 8 в редакції Законів № 71-VIII від 28.12.2014, № 909-VIII від 24.12.2015)

Стаття 9. Загальнодержавні податки та збори

9.1. До загальнодержавних податків належать:

9.1.1. податок на прибуток підприємств;

9.1.2. податок на доходи фізичних осіб;

9.1.3. податок на додану вартість;

9.1.4. акцизний податок;

9.1.5. екологічний податок;

9.1.6. рентна плата;

9.1.7. мито.

(Пункт 9.1 статті 9 із змінами, внесеними згідно із Законом № 4834-VI від 24.05.2012; в редакції Закону № 71-VIII від 28.12.2014)

9.2. Відносини, пов'язані з установленням та справлянням мита, регулюються митним законодавством, якщо інше не передбачено цим Кодексом.

9.3. Зарахування загальнодержавних податків та зборів до державного і місцевих бюджетів здійснюється відповідно до Бюджетного кодексу України.

9.4. Установлення загальнодержавних податків та зборів, не передбачених цим Кодексом, забороняється.

Стаття 10. Місцеві податки

10.1. До місцевих податків належать:

10.1.1. податок на майно;

10.1.2. єдиний податок.

10.2. До місцевих зборів належать:

10.2.1. збір за місця для паркування транспортних засобів;

10.2.2. туристичний збір.

10.2. Місцеві ради обов'язково встановлюють єдиний податок та податок на майно (в частині транспортного податку та плати за землю).

10.3. Місцеві ради в межах повноважень, визначених цим Кодексом, вирішують питання відповідно до вимог цього Кодексу щодо встановлення податку на майно (в частині податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки) та встановлення збору за місця для паркування транспортних засобів, туристичного збору.

10.4. Установлення місцевих податків та зборів, не передбачених цим Кодексом, забороняється.

10.5. Зарахування місцевих податків та зборів до відповідних місцевих бюджетів здійснюється відповідно до Бюджетного кодексу України.

(Стаття 10 в редакції Закону № 71-VIII від 28.12.2014)

Стаття 12. Повноваження Верховної Ради України, Верховної Ради Автономної Республіки Крим, сільських, селищних, міських рад та рад об'єднаних територіальних громад, що створені згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, щодо податків та зборів

(Назва статті 12 в редакції Закону № 909-VIII від 24.12.2015)

12.1. Верховна Рада України встановлює на території України загальнодержавні податки та збори і визначає:

12.1.1. перелік загальнодержавних податків та зборів;

12.1.2. перелік місцевих податків та зборів, установлення яких належить до компетенції сільських, селищних, міських рад та рад об'єднаних територіальних громад, що створені згідно із законом та перспективним планом формування територій громад;

(Підпункт 12.1.2 пункту 12.1 статті 12 із змінами, внесеними згідно із Законом № 909-VIII від 24.12.2015)

12.1.3. положення, визначені в пунктах 7.1, 7.2 статті 7 цього Кодексу щодо загальнодержавних податків та зборів;

12.1.4. положення, визначені в пунктах 7.1, 7.2 статті 7 цього Кодексу щодо місцевих податків та зборів.

12.2. До повноважень Верховної Ради Автономної Республіки Крим належать:

12.2.1. установлення на території Автономної Республіки Крим рентної плати за користування надрами для видобування корисних копалин (крім рентної плати за користування надрами для видобування корисних копалин загальнодержавного значення), рентної плати за користування надрами в цілях, не пов'язаних з видобуванням корисних копалин, у межах їх граничних ставок, визначених цим Кодексом;

(Підпункт 12.2.1 пункту 12.2 статті 12 в редакції Закону № 71-VIII від 28.12.2014)

12.2.2. зміна розміру ставок рентної плати, передбаченої підпунктом 12.2.1 цього пункту, у межах її граничних ставок, визначених цим Кодексом, у порядку, встановленому цим Кодексом;

(Підпункт 12.2.2 пункту 12.2 статті 12 в редакції Закону № 71-VIII від 28.12.2014)

12.2.3. визначення розміру і надання додаткових податкових пільг у межах сум, що надходять до бюджету Автономної Республіки Крим відповідно до статті 69 Бюджетного кодексу України.

12.3. Сільські, селищні, міські ради та ради об'єднаних територіальних громад, що створені згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, в межах своїх повноважень приймають рішення про встановлення місцевих податків та зборів.

(Абзац перший пункту 12.3 статті 12 із змінами, внесеними згідно із Законом № 909-VIII від 24.12.2015)

12.3.1. Встановлення місцевих податків та зборів здійснюється у порядку, визначеному цим Кодексом.

12.3.2. При прийнятті рішення про встановлення місцевих податків та зборів обов'язково визначаються об'єкт оподаткування, платник податків і зборів, розмір ставки, податковий період та інші обов'язкові елементи, визначенні статтею 7 цього Кодексу з дотриманням критеріїв, встановлених розділом XII цього Кодексу для відповідного місцевого податку чи збору.

12.3.3. Копія прийнятого рішення про встановлення місцевих податків чи зборів або про внесення змін до них надсилається в електронному вигляді у десятиденний строк з дня прийняття до контролюючого органу, в якому перебувають на обліку платники відповідних місцевих податків

та зборів, але не пізніше 1 липня року, що передує бюджетному періоду, в якому планується застосування встановлюваних місцевих податків та зборів або змін до них.

Контролюючі органи не пізніше 10 липня поточного року складають зведену інформацію про розмір та дату встановлення ставок місцевих податків та зборів на відповідних територіях та подають її в електронній формі центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову та митну політику.

Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну податкову та митну політику, не пізніше 15 липня поточного року оприлюднює на своєму офіційному веб-сайті зведену інформацію про розмір та дату встановлення ставок місцевих податків та зборів на відповідних територіях.

Орган місцевого самоврядування у десятиденний строк з дня затвердження технічної документації з нормативної грошової оцінки земель направляє в електронній формі до контролюючого органу інформацію про нормативну грошову оцінку земель.

Контролюючі органи не пізніше 10 липня поточного року складають зведену інформацію про нормативну грошову оцінку земель.

Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну податкову та митну політику, не пізніше 15 липня поточного року оприлюднює на своєму офіційному веб-сайті зведену інформацію про проведену нормативну грошову оцінку земель.

(Підпункт 12.3.3 пункту 12.3 статті 12 в редакції Закону № 2245-VIII від 07.12.2017)

12.3.4. Рішення про встановлення місцевих податків та зборів офіційно оприлюднюється відповідним органом місцевого самоврядування до 15 липня року, що передує бюджетному періоду, в якому планується застосування встановлюваних місцевих податків та зборів або змін (плановий період). В іншому разі норми відповідних рішень застосовуються не раніше початку бюджетного періоду, що настає за плановим періодом.

12.3.5. У разі якщо сільська, селищна, міська рада або рада об'єднаних територіальних громад, що створена згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, не прийняла рішення про встановлення відповідних місцевих податків і зборів, що є обов'язковими згідно з нормами цього Кодексу, такі податки до прийняття рішення справляються виходячи з норм цього Кодексу із застосуванням їх мінімальних ставок, а плата за землю справляється із застосуванням ставок, які діяли до 31 грудня року, що передує бюджетному періоду, в якому планується застосування плати за землю.

(Підпункт 12.3.5 пункту 12.3 статті 12 в редакції Законів № 71-VIII від 28.12.2014, № 909-VIII від 24.12.2015)

12.3.6. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику, затверджує форми податкових декларацій (розрахунків) з місцевих податків та зборів згідно з порядком, встановленим цим Кодексом, а у разі потреби надає методичні рекомендації щодо їх заповнення.

(Підпункт 12.3.6 пункту 12.3 статті 12 із змінами, внесеними згідно із Законом № 1797-VIII від 21.12.2016)

12.3.7. Не дозволяється сільським, селищним, міським радам та радам об'єднаних територіальних громад, що створені згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, встановлювати індивідуальні пільгові ставки місцевих податків та зборів для окремих юридичних осіб та фізичних осіб – підприємців і фізичних осіб або звільняти їх від сплати таких податків та зборів.

(Підпункт 12.3.7 пункту 12.3 статті 12 в редакції Закону № 909-VIII від 24.12.2015)

12.4. До повноважень сільських, селищних, міських рад та рад об'єднаних територіальних громад, що створені згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, щодо податків та зборів належать:

(Абзац перший пункту 12.4 статті 12 в редакції Закону № 909-VIII від 24.12.2015)

12.4.1. встановлення ставок місцевих податків та зборів в межах ставок, визначених цим Кодексом;

(Підпункт 12.4.1 пункту 12.4 статті 12 в редакції Закону № 71-VIII від 28.12.2014)

12.4.2. визначення переліку податкових агентів згідно із статтею 268 цього Кодексу;

12.4.3. до початку наступного бюджетного періоду прийняття рішення про встановлення місцевих податків та зборів, зміну розміру їх ставок, об'єкта оподаткування, порядку справляння

чи надання податкових пільг, яке тягне за собою зміну податкових зобов'язань платників податків та яке набирає чинності з початку бюджетного періоду.

(Підпункт 12.4.4 пункту 12.4 статті 12 виключено на підставі Закону № 909-VIII від 24.12.2015)

12.5. Офіційно оприлюднене рішення про встановлення місцевих податків та зборів є нормативно-правовим актом з питань оподаткування місцевими податками та зборами, який набирає чинності з урахуванням строків, передбачених підпунктом 12.3.4 цієї статті.

Платники місцевих податків та зборів при визначенні своїх податкових зобов'язань можуть використовувати зведену інформацію, розміщену на офіційному веб-сайті центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову та митну політику. Такі платники звільняються від відповідальності у разі, якщо у зведеній інформації, розміщеній на офіційному веб-сайті, виявлено помилку, що містить розбіжності між даними контролюючих органів та даними офіційно оприлюдненого рішення про встановлення місцевих податків та зборів. У такому разі до таких платників податку штрафні санкції та пеня, передбачені цим Кодексом за порушення податкового та іншого законодавства, контроль за дотриманням якого покладено на контролюючі органи, що спричинені такою помилкою, не застосовуються, підстав для притягнення платника податків та/або його посадових осіб до відповідальності немає.

(Пункт 12.5 статті 12 доповнено абзацом другим згідно із Законом № 2245-VIII від 07.12.2017)

Стаття 14. Визначення понять

14.1. У цьому Кодексі поняття вживаються в такому значенні:

14.1.175. податковий борг – сума узгодженого грошового зобов'язання, не сплаченого платником податків у встановлений цим Кодексом строк, та непогашеної пені, нарахованої у порядку, визначеному цим Кодексом;

(Підпункт 14.1.175 пункту 14.1 статті 14 в редакції Законів № 3609-VI від 07.07.2011, № 1797-VIII від 21.12.2016)

14.1.176. податковий вексель, авальований банком (податкова розписка) (далі – податковий вексель для цілей розділу VI цього Кодексу), – простий вексель, авальований банком, що видається векселедавцем: до отримання з акцизного складу спирту етилового, до отримання з нафтопереробного підприємства нафтопродуктів або до ввезення нафтопродуктів на митну територію України і є забезпеченням виконання ним зобов'язання сплатити суму акцизного податку у строк, визначений статтями 225, 229 цього Кодексу;

(Підпункт 14.1.176–1 пункту 14.1 статті 14 виключено на підставі Закону № 407-VII від 04.07.2013)

14.1.177. податковий пост – пост, що утворюється на території підприємств, де виробляються продукти з використанням підакцизних товарів, на які встановлено нульову ставку податку, що визначені у статті 229 цього Кодексу. На податковому посту здійснюють постійний безпосередній контроль постійні представники контролюючого органу за місцем його розташування;

(Підпункт 14.1.177 пункту 14.1 статті 14 із змінами, внесеними згідно із Законом № 1638-VII від 12.08.2014)

14.1.178. податок на додану вартість – непрямий податок, який нараховується та сплачується відповідно до норм розділу V цього Кодексу;

14.1.179. податкове зобов'язання для цілей розділу V цього Кодексу – загальна сума податку на додану вартість, одержана (нарахована) платником податку в звітному (податковому) періоді;

14.1.180. податковий агент щодо податку на доходи фізичних осіб – юридична особа (її філія, відділення, інший відокремлений підрозділ), самозайнята особа, представництво нерезидента – юридичної особи, інвестор (оператор) за угодою про розподіл продукції, які незалежно від організаційно-правового статусу та способу оподаткування іншими податками та/або форми нарахування (виплати, надання) доходу (у грошовій або негрошовій формі) зобов'язані нараховувати, утримувати та сплачувати податок, передбачений розділом IV цього Кодексу, до бюджету від імені та за рахунок фізичної особи з доходів, що виплачуються такій особі, вести податковий облік, подавати податкову звітність контролюючим органам та нести відповідальність за порушення його норм в порядку, передбаченому статтею 18 та розділом IV цього Кодексу;

(Підпункт 14.1.180 пункту 14.1 статті 14 із змінами, внесеними згідно із Законом № 5412-VI від 02.10.2012)

14.1.181. податковий кредит – сума, на яку платник податку на додану вартість має право зменшити податкове зобов'язання звітного (податкового) періоду, визначена згідно з розділом V цього Кодексу.

Стаття 16. Обов'язки платника податків

16.1. Платник податків зобов'язаний:

16.1.1. стати на облік у контролюючих органах в порядку, встановленому законодавством України;

16.1.2. вести в установленому порядку облік доходів і витрат, складати звітність, що стосується обчислення і сплати податків та зборів;=

16.1.3. подавати до контролюючих органів у порядку, встановленому податковим та митним законодавством, декларації, звітність та інші документи, пов'язані з обчисленням і сплатою податків та зборів;

16.1.4. сплачувати податки та збори в строки та у розмірах, встановлених цим Кодексом та законами з питань митної справи;

16.1.5. подавати на належним чином оформлену письмову вимогу контролюючих органів (у випадках, визначених законодавством) документи з обліку доходів, витрат та інших показників, пов'язаних із визначенням об'єктів оподаткування (податкових зобов'язань), первинні документи, реєстри бухгалтерського обліку, фінансову звітність, інші документи, пов'язані з обчисленням та сплатою податків та зборів. У письмовій вимозі обов'язково зазначаються конкретний перелік документів, які повинен надати платник податків, та підстави для їх надання;

16.1.6. подавати контролюючим органам інформацію, відомості про суми коштів, не сплачених до бюджету в зв'язку з отриманням податкових пільг (суми отриманих пільг) та напрями їх використання (щодо умовних податкових пільг – пільг, що надаються за умови використання коштів, вивільнених у суб'єкта господарювання внаслідок надання пільги, у визначеному державою порядку);

16.1.7. подавати контролюючим органам інформацію в порядку, у строки та в обсягах, встановлених податковим законодавством;

16.1.8. виконувати законні вимоги контролюючих органів щодо усунення виявлених порушень законів з питань оподаткування та митної справи і підписувати акти (довідки) про проведення перевірки;

16.1.9. не перешкоджати законній діяльності посадової особи контролюючого органу під час виконання нею службових обов'язків та виконувати законні вимоги такої посадової особи;

16.1.10. повідомляти контролюючим органам за місцем обліку такого платника про його ліквідацію або реорганізацію протягом трьох робочих днів з дня прийняття відповідного рішення (крім випадків, коли обов'язок здійснювати таке повідомлення покладено законом на орган державної реєстрації);

16.1.11. повідомляти контролюючі органи про зміну місцезнаходження юридичної особи та зміну місця проживання фізичної особи – підприємця;

16.1.12. забезпечувати збереження документів, пов'язаних з виконанням податкового обов'язку, протягом строків, установлених цим Кодексом;

16.1.13. допускати посадових осіб контролюючого органу під час проведення ними перевірок до обстеження приміщень, територій (крім житла громадян), що використовуються для одержання доходів чи пов'язані з утриманням об'єктів оподаткування, а також для проведення перевірок з питань обчислення і сплати податків та зборів у випадках, встановлених цим Кодексом.

(Положення підпункту 16.1.13 пункту 16.1 статті 16, згідно з яким платник податків зобов'язаний допускати посадових осіб контролюючого органу під час проведення ними перевірок до обстеження приміщень, територій (крім житла громадян), що використовуються для одержання доходів чи пов'язані з утриманням об'єктів оподаткування, а також для проведення перевірок з питань обчислення і сплати податків та зборів у випадках, встановлених цим Кодексом визнано конституційним згідно з Рішенням Конституційного Суду № 13-рп/2012 від 12.06.2012)